4 Μαΐου 2016

Δεν καταλαβαίνεις εσύ που τη λες την ευχή, αλλά καταλαβαίνει ο διάβολος και καίγεται

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Διάλογος ενός υποτακτικού με τον γέροντά του, (του πατέρα Εφραίμ τον Κατουνακιώτη)

-Γέροντα, λέω την ευχή, «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», αλλά δεν καταλαβαίνω τίποτα.
-Δεν καταλαβαίνεις εσύ που τη λες την ευχή, αλλά καταλαβαίνει ο διάβολος και καίγεται, και φεύγει.
Ε, καλά παιδί μου, θέλεις να δείς θαύμα, από την ευχή, απ' την προσευχή;
-Και βεβαίως θέλω!
-Καλά, του λέει, θα προσευχηθώ στον Θεό να σού δείξει ένα θαύμα να καταλάβεις πόση δύναμη έχει η ευχή. Αυτό το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» που στην οποίαν ευχή αναφέρονται όλα τα πατερικά μας βιβλία• και ειδικότερα βέβαια η Φιλοκαλία.
Έκανε προσευχή ο γέροντας, έκανε νηστεία, τριήμερο νηστεία, μόνο με λίγο νερό.

-Έλα δω παιδί μου τώρα, του λέει, ύστερα από τις τρεις ημέρες, του έδωσε ένα καλάθι – ξέρετε τι ήταν τα καλάθια;- και
– Πήγαινε να το γεμίσεις νερό.
– Γέροντα, λέει, με συγχωρείς, τα μυαλά τα έχω, το λογικό το έχω, πως θα γεμίσει αυτό νερό; Γεμίζει το καλάθι νερό; Βρέχεται, ναί, αλλά να γεμίσει νερό;
– Καλά, παιδί μου, του λέει, δεν ήθελες να δείς ένα θαύμα;
Λέει: Μάλιστα.

– Ε, και να δείς τι δύναμη έχει η ευχή; Το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» τι δύναμη έχει; Γιατί την παντοδυναμία της ευχής την παίρνει απ' τον παντοδύναμο Θεό, διότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είναι και σωτήρας του κόσμου, αλλά είναι και Θεός αληθινός, εκ Θεού αληθινού. Δε θέλεις να τη δείς;
– Πως, πως, πως!
– Ε, κάνε αυτό που λέω, αλλά θα λες την ευχή, όλο την ευχή. Θα πας και θάρθεις χωρίς να την διακόψεις καθόλου. Θα λες συνέχεια «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με».- Να'ναι ευλογημένο. Πάει λοιπόν στο δρόμο, περπατάει να πάει μέχρι την, εκεί που ήταν το νερό,
-«Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με».
Και βάζει το καλάθι στη βρύση και κάτω. Το νερό γεμίζει το καλάθι! Και το καλάθι δεν τρέχει! Δεν βγάζει ούτε από τα πλάγια, ούτε από κάτω σταγόνα νερό. Συνέχεια όμως, δεν διακόπτει την ευχή και τη λέει.
– «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», «Κύριε, Ιησού Χριστέ ελέησόν με».

Εννοείται βέβαια ότι ο γέροντας, στο κελάκι του προσηύχετο για να δείξει ο Θεός θαύμα στον υποτακτικό του. Το γέμισε το καλάθι. Μόλις το είδε, τρέχει λοιπόν, να το δείξει στον γέροντά του. Να του πεί δηλαδή ότι «Γέροντα, το καλάθι γέμισε νερό, και δεν τρέχει». Στον δρόμο λοιπόν πηγαίνοντας αυτά τα πενήντα μέτρα, φανερώνεται ο διάβολος, αλλά με ανθρώπινη μορφή. Σαν καλόγεροι, σαν καλόγερος.
Του λέει:
– Καλόγερε, του λέει, που πας;
– Πάω στο γέροντά μου.
– Πως σε λένε;
– Γεώργιο.
– Πόσα χρόνια έχεις εδώ;
– Λέει, πέντε – έξι.
– Και τι δουλειά κάνεις; Τι διακόνημα κάνεις;
– Φτιάχνουμε σφραγίδια.

Με το διάλογο, αδειάζει το καλάθι και το νερό φεύγει από κάτω ολόκληρο. Έπιασε

αργολογία, άφησε την ευχή. Πήγε στο γέροντά του με άδειο το καλάθι.
– Τι συμβαίνει παιδί μου; Γιατί μου φέρνεις το καλάθι άδειο;
– Γέροντα έτσι κι’ έτσι.
Άαα. Άφησες την ευχή παιδί μου. Και έπιασες διάλογο και διάλογο με αυτόν που φαινόταν σαν καλόγερος αλλά δεν ήταν καλόγερος, αλλά ήταν ο διάβολος. Εάν δεν του μιλούσες, το καλάθι θα ήταν γεμάτο νερό. Τώρα όμως που μίλησες και άφησες την ευχή, έφυγε το νερό. Βλέπεις λοιπόν, όταν έλεγες και όσο έλεγες την ευχή το καλάθι κρατούσε το νερό. Όταν τη σταμάτησες και άρχισες την αργολογία σου, έφυγε το νερό.
Η προσευχή, το κομποσχοίνι με το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», η ελεημοσύνη, η πνευματική, διότι το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» είναι πνευματική ελεημοσύνη, νικά το έλεος του Θεού. Καμμιά αμαρτία δεν είναι μεγαλύτερη απ’ αυτό το έλεος του Θεού (δηλ. το έλεος του Θεού μπορεί να σβήσει κάθε δική μας αμαρτία). Το έλεος του Θεού είναι μεγάλο.

Πηγή: ekklisiaonline.gr